

1
2
3
4
5
6

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1 A

2 S

3 R

4 I

5 L

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Uita omulu nenoroculu,
Uita gemetu si suspinu,
Când bea din alu fericirii
Nectaru dulce si divinu.

Dar nebunulu numai sparge
Cup'a plina cu nectaru,
Alergându dupa fantasme
Si zdrobindu-se 'nsedar.

Nu scîu dîeu, ce s'ar alege
De-alu meu sufletu încercatu,
Când ar fi sè piêrda-odata
Alu teu sufletu devotatu.

Asta perdere amara
În eternu cu voi'a mea,
Ce te-alese dintr'o mîia —
Draga, nu se va 'ntêmplá.

Câci ce este nóptea négra
Fâr' alu lunei zimbetu linu,
Ar fi tóta-a mea viétia
Fâra ochiulu teu seninu.

Ce-ar fi globulu fâra sóre
Si sistemulu planetaru,
Ar fi tóta-a mea viétia
Fâr' alu feçiei tale jaru.

Mai curêndu ar cresce fructulu
Si 'ntre sloi ar rumeni,
Decâtu palid'a mea façia,
Déca tu nu mi-ai zimbi.

Totulu ar puté sè piêra,
Ceriu si stele si pamêntu,

Oceanulu sè se svênte,
Dar amorulu meu nici când !

Câci e pusu de Creatorulu
Si adâncitu în sinulu meu
Cá sè arda pân' la mórte,
Draga, dupa sinulu teu.

Iér când mórtea nendurata
Alu meu peptu îlu va reci,
Dorulu meu nestinsu, iubito,
Pe-alu teu sinu va odihni !

Avrigu in 30 septembrie 1878.

Vasile Michailu Lazaru.

Regele Hollandiei, si mirés'a lui.

Regele Hollandiei, Vilelmu III, se însóra.
Acést'a inca nu e vr'o noutate suprindiatóre,
de si dênsul e deja betrânu, inse fiindu veduvu,
însuraçiunea lui este unu lucru de tóte dilegele.

De cumva inse vom considerá, cá acestu monarcu veduvitu a trairu de unu timpu încóce retrasu în castelul seu Het-Loo; cá nici în capital'a tierii sale nu se ducea, ci lasá tóte grigile guvernării în sarcin'a ministeriului seu : totusi va trebui sè ne mirámu, cá ore ce l'a îndemnatu sè renuncie la veduvi'a sa si sè plece a-si cautá mirésa — în adâncele sale betrânetie ?!

Câci dênsulu e betrânu. S'a nascutu la 19 febr. 1817, asiá dara e de 62 ani. Prim'a lui

Ea se sculá de pe scaunu, pasí la oglinda si se privi.

Ea plânsese, pâna ce i desecara lacrimelle, si acum vediu în oglinda o façia roşia si umflata cu ochii afundati.

Ea se îmbracase cum i placea odinióra lui Emilu; inse acea haina vêneta deschisa jocá pe lînga tali'a ei debilitata.

Frumseti'a, tinereti'a, graçi'a si placerea de viétia disparusera; ea ênsasi se înspaimêntá diuaintea ochilor afundati si fâra viétia, inaintea feçiei ei decadiute.

— Si elu me numiá odinióra frumósa, — suspinà ea; — óre ce cugeta acum despre mine?

Ea simtîea instinctivu, cá numai frumseti'a ei a fost ce l'a legatu de ea, si acést'a frumsetia disparu în siepte septemâni !

Ea nu se numerá între acele, cari sè se abata de la calea drepta nepedepsita; déca amantulu ei remânea credintiosu, ea tóte le-ar fi uitatu pentru fericirea amórei lui, inse elu în trei septemâni s'a uritu de ea.

O façia frumósa si o ânima buna a fost totulu ce posedea ea; frumóse însuşi, inse nu de ajunsu pentru de a legá duraveru pe Lordulu Montalien.

Ea nu erá nici spirituala, nici splendidă, nu

sciea sè-lu petréca, si asiá elu cascá lînga ea a treia di dupa finirea ceremoniei din biseric'a Sanct Ethel-frida.

Deja îlu împresurau graçiele altor fete si elu nu venise la Gilberts Gardens de diece dîle, remânêndu Alice singura în frica si tortura.

În desperaçiunea ei i scrisese, si aşteptá sositrea lui.

O trasura statú dinaintea casei si ea sarí la ferésta :

— Dómne ajuta, elu e.

Lordulu sarí din trasura, demândá surugiului sè aştepte si batú aspru la usia.

Mrs Howe deschise. Dóue septemâni chirí'a trebuiá platita; „Mrs Brown“ se pareá, cá nici odata nu are bani si plîngea necontentitu, asiá încátu stapân'a casei deducea din acea, cá tóte nu sînt precum aru trebui sè fia, si va fi mai consultu a-i abdíce cuar-tirulu.

— Unu omu ce se stravestese astfel, nu are cugetu bunu, — dîcea ea, — din sér'a acea, când si-a adusu mirés'a nu i-am mai vedíutu façi'a. A buna sém'a elu e unu oficieru frumosu, inse mie nu-mi place purtarea lui, si pe elu nu-lu chiama Brown.

Ea deschise usi'a si-lu privi scrutându. Corido-

soția, principes'a Sofia de Württembergă, a muritu în 1877. Din acésta casatoría elu are doi fii : principele Vilelmu carele traiesce în Paris, si altul care sufere de bóla grea. Vilelmu nici decátu nu voiesce sè se casatorésca conformu rangului seu, celalaltu e bolnavu ; asiá dara betránul n'a pututu sperá sè aiba unu moștenitoru directu.

În vér'a trecuta, când s'a însoratu frate-seu, si dènsul a eșitu din eremitagiul seu ; atunce facù cunoscintí'a familiei principesci Waldeck, vedíu pe frumós'a si tiner'a principesa Ema, si o alese de regina a Hollândiei.

Principes'a Ema e fiic'a principelui domnitoru de Waldeck si Pymont, a lui Georgiu V si a prinepesei Elena de Nasau. Si regele-mire descinde din famili'a de Nasau, asiá dara elu isi ia de soția o rudenia.

Mirés'a lui e numai de dóue-dieci de ani, càci s'a nascutu la 2 aug. 1858. Dèns'a e o aparintía placuta si afabila ; care intrunesce cu avantagele sale esterióre unu caracteru nobilu, o simțire fina si delicata, o cultura innalta.

Ea este o femeia capabila d'a fericí pe unu barbatu, càci posede unu spiritu innaltu, care va sci sè suplinésca lacun'a cea mare ce se afla între etatea ei si a barbatului seu.

Ânim'a femeiesca, petrunsa de sântieni'a chiamării sale, póte sè produca minuni, cari totu-de-una se vor amintí pe paginile istoriei.

rulu inse erá întunecosu si Mr. Brown trecù repede pe lângă ea si se sui pe trepte în sus.

Cu unu tîpetu de bucuría se aruncá Alice în brațiele lui.

— O, Emilu, Emilu, abiá iérase ai venit ! Aice mi-a fost asiá de doru dupa tine.

Elu se smulse din brațiele ei si încuiá usí'a.

— Pentru ce mi-ai scrisu ? Nu te-am opritu eu asiá ceva ?

Ea își redicá mânile si-lu rogá :

— Iérta-me, Emilu, eu am fost singura cá cuculu si tu nu mai venisi de díece díle, si —

Lacrimelē i nedusíra graiulu, ea suspiná convulsivu.

— Iéra ! — díse elu mániosu, — nu sùm de vre-o câte-va minute aici, si iérase vedu lacrimi si scene, suspine si ímputári, totu numai aceste. Si tu te vaieti cá nu mai vinu ?

Elu depuse palari'a, o mânia nedumerita i consumá faci'a palida ; erá cu totulu altulu si nu mai multu cavalerulu celu finu, carele eri în teatru conversá atátu de placutu cu Paulina Lisle, fôrte diverginte de acelu barbatu caldurosu, carele în Montalien Priory a petítu mân'a si ânim'a Alice-ei Warren.

Ea încetá de a plânge si íngenunchiá inaintea lui :

Déca se póte dice despre unu barbatu, cà dènsul e conducatoru soției sale, cu atátu mai vèrtos se póte afirmá, cà destinul barbatul se afla depusu în mânile soției sale, càci în tóte timpurile femeia a avutu necontentitu cea mai mare ínriurire asupra barbatului.

Cum ea va sci si va voi sè esercite acea ínfluintía, asiá va fi si sôrtea consortelui ; la bine si la reu, mai totu-de-una femeile au condusu pe barbati.

Amorul unei femei îndémna pe soțiul ei la fapte mari, il ímpintenéza la lucru, sè fia unu demnu membru al societátii umane.

Acestu amoru a produsu multe opere classice, a scrisu multe pagine stralucite în istoria.

Si chiar fàra amoru, ânim'a culta si atenta a unei femei delicate, scíe sè egaleze prin sti-ma acelu simtiemèntu, fàra care viétii'a conjugală ar fi o esistintía sarbeda.

La ***

Eu nu credeam cá 'n lume mai póte-avé iubire
Unu lungu trecutu de lupte, dureri si ratacire . . .
Femeia, ângeru, demon, cum înca ai aprinsu
Robindu, sufletu-mi tineru, în el unu amoru stinsu ?
Ochi dulci plini de iubire, ochi dulci plini de lumina,
Sè fia totu al vostru secretu dumnedíiescu ?
Inim'a mea si astadi tot dupa voi suspina
Nefericire, lacrimi séu visu séu viétia lina ? . . .
Asi vré sè fugu, dar nu potu, în voi simt cá traiescu !
Petru V. Grigoriu.

— Nu te mânia, Emilu, eu nu-ti facu nici o ímputațiune, inse sùm pré multu singura, si acea ími causediá durere si posomorire. Spune-mi pentru ce nu ai venit atáta timpu ?

Elu o privi cu espressionē cruda.

— Pentru cá m'am uritu de tine ; este acum destulu de chiar ?

— Emilu !

Elu înca totu o privi aspru si fàra compati-mire.

— Tu din di în di ești mai betràna si mai urita, — continuá elu duru, — de ai fi prospiciatu în Spek-haven asiá, nu trebuiai sè te ostenesci pâna aici. Si ce ai facutu decând te-am vedíutu ultim'a óra ?

— Nimicu, — respunse ea, si vocea ei erá ragusa si nenaturala, — am cugetatu la tine.

— Unu modu fôrte folositoriu de a perde timpulu. Si acum spune-mi cu placere, pentru ce m'ai chiamatu ?

— Poti tu, Emilu, asiá ceva întrebá !

— Întrebarea e naturala. Pe lângă acést'a asiú voi sé sciú, cine ti-a spusu adress'a mea ?

Ea se redicá adâncu ofensata.

(Va urmá.)

Vilhelmu III regele Hollandiei si principess'a Ema Waldeck-Pyrmont.

SALONUL

Calindarului septemanei.

Dumin.	24	5	F. 29 d. R. n. nasc. ss. parinti.
Luni	25	6	Nascerea Domnului.
Marti	26	7	Adun. Maicii Dului.
Mercuri	27	8	s. m. archidiaconul Stefan.
Joi	28	9	ss. 20,000 mm. d. Nicomedia.
Vineri	29	10	14,000 prunci ucisi, c. p. Marcel.
Samb.	30	11	ss. mm. Anisia, Fileter, c. Zotic.

Conversare cu cetitórele.

— *S'a topitu ghiaci'a.* —

Domnisiór'a Arabela e fórte superata. Pe fruntea ei purure senina s'a asiediatu unu noru de tristétia, faci'a-i alba a îmbracatu doliu, ochii-i schinteitori vérsa lacrime, si budíele-i purpurie scapa nişte suspine de desperare.

Ea nu se mai ocupa de lectur'a-i îndatinata, a datu uitării pe poetul ei favoritu; nici nu pré vorbesce, numai se duce la feréstá, privesce afara, dar nu jos, ci sus, si — ah! — suspina de ti-se rupe ánim'a.

Apoi se întorce în mijlocul odáii, si norul de pe fruntea ei par cá începe a fulgerá, doliul fečíei sale se schimba în purpuru de mánia, lacrimele-i din ochi se facu schintei, si suspinele-i de durere devinu nişte esclamaţiuni de impacientia.

Din'a plângátore se pface o porumbica aprinsa de mánia.

Nu e mirare. Unu visu frumosu alu ei, aprópe de realizare, s'a nimicitu.

*

Iérn'a a sositu. Lacul de lângá orasiu a înghiatu. Conformu modei moderne, lumea eleganta a si formatu o societate de — cum sè-i dícemu românesce? — *patinatu.*

Déca unele din dvóstre dóra n'aru întielege acestu néosiu cuvétu din salónele dela Bucuresci, grabimu sè le spunemu, cá a „patiná“ va sè dîca „a se dá pe ghiacia.“

Se vede cá mod'a d'a patiná a ajunsu asiá de graba în cercurile inteligente române, încátu n'a mai fost timpu a compune unu cuvétu românescu pentru acésta ideia.

Ba nici macaru poporul nu s'a întrebatu, déca nu cumva are elu cuvétul potrivit?

În casul acest'a poporul nostru din Crisîana ar fi respunsu, cá a patiná românesce va sè dîca a se „turisiá.“

Dar noi sè ne rentórcemu la — *patinatu!*

*

E bine, ceea ce lumea eleganta a decisu e lege, careia toti trebuie sè ne supunemu. Vai de acela, care ar cutezá sè-i resiste! Acel'a ar remâné desconsideratu, si n'ar mai puté sè faca parte din societate.

Ceea ce face lumea, trebuie sè facemu si noi; unde se afla lumea, acolo trebuie sè ne ducemu si noi.

Firesce, cá si domnisiór'a Arabela trebuiá sè faca dara parte din societatea de patinatu.

Înse spre acestu scopu este necessariu cá sè scia a — patiná. Ba. Acésta nu-i o necesitate chiar absolutá. Pe ghiaciá sînt tineri galanti, cari bucuos facu pe învetiatorul.

Se cere înse unu lucru multu mai necessaru. O toaleta gatita anume pentru acestu scopu. Ah! câtu de frumoase sînt acele! Tóte amicele dsiórei Arabela au, cum sè n'aiba dar si dèns'a?!

*

Parintele dsale e unu omu fórte bunu. Îndata-ce sočía sa l'a convinsu, (femeile în asta privintia sînt fórte convingátore,) cá fic'a lor are necesitate de o toaleta de patinatu, a dispusu sè i se faca una atare.

Si în fine toalet'a ceruta fu gata. Cu nespusa placere o priviá domnisiór'a Arabela, si privind-o ísi facea planuri de fericire, câtu de bine ísi va petrece dèns'a in aceea!

Toti tinerii vor fi necontentitu în giurul ei. Mai ales Hector va fi totu lângá ea, admirându-o. Cáci si Hector va fi acolo!

Leganata de aceste ilusiuni frumoase, se culcá ea sér'a, si adormi . . .

*

Deminéti'a când se sculá, alergá îndata la feréstá!

Grozava deşteptare!

Peste nópte timpul s'a moiatu, si ghiaci'a s'a topitu. Audíti aceste vorbe înfricosiate: ghiaci'a s'a topitu! Unde sè mérga acuma ea sè patineze? Unde sè si arete toalet'a nóua?

Iéta pentru ce e dèns'a atátu de superata. Iéta pentru ce plânge si se mánia!

Indura-te Ceriule, si fá sè mai înghiatie înca odata! Numai o dí! Numai pâna când domnisiór'a Arabela ísi va puté aretá toalet'a pe ghiaciá!

Doşipul Vulcanul.

Unu chipu de craciunu.

Vine craciunul! Vine ángerul! Ah! ce cuvinte dulci si îmbetátore pentru cei mici — ba si pentru cei mari, cáci bucuri'a celor mici iérasu numai bucuri'a póte produce. E tocmai asiá, cá si când cei mici respalatescu în „bucuriá“ celor betráni pentru donurile ángerului.

Aflându-ne astadi iérasu la serbarea frumoasa a nascerei Domnului, voiescu a ilustrá unu chipu de craciunu.

Chiar la întrarea în orasielul N. se afla lângá drumu o casa mica si izolata, alu carei exterioru ne spune, cá aici locuesce vre-unu saracu. Întru adevér exteriorul nu ne 'nsiéla, cáci intrându in launtru vedemu o femeia veduva, care fiindu bolnava zace în patu. Lângá patu vedemu pe Ionitia fiul ei, unu copilu de vre-o 4 ani, care dupa puterile sale debile ajuta bolnavei mame.

Erá anulu espiratu cam 10 díle nainte de craciunu.

Afara erá geru si vijolía. Zapad'a erá mare pâna la genunchi, încátu mai cá nu erá posibilu de a umblá gara pe strada.

— Mama draga! — începú Ionitia. Ce mi-aduce ángerul la craciunu? Multi copli cu cari m'am întalnitu astadi au dísu, cá la craciunu vine ángerul si le

aduce ceva frumosu de jucatu. Spune, mama draga! Vine si la noi ângerul?

Mum'a lui Ionitîa veni în perplesitate mare, cãci ea sciã bine, cã din caus'a saraciei si a morbului ei, ângerul nu va veni la Ionitîa. Dara „Fideli“ cãnele si pazitoriulu casei veni întru ajutoriu, cãci începù sè latre, ceea ce însemnã, cã unu strainu voiesce a întrã în casa.

Ionitîa desfacù usi'a odaiei, ce merge spre strada si vede unu strainu, care voiesce a vorbi cu mum'a lui Ionitîa dete semnu cânelui, la care cestu din urma tacù.

Straînulu erã unu negutiatoru, care din caus'a serbatorilor caletoriã din unu locu într'altul spre a vinde obiecte diferite, donuri de craciunu, si acum venise de a cercã noroculu seu în orasielulu N.

Elu întrã, se incaldise puțin si apoi se apropiã de femeia cea bolnava, de a-i spune caus'a visitei sale; si adeca fiindu târdiu si timpu de totu nefavorabilu, si neafându-se în acelu orasielu nici unu otelu, elu rãga pe femeia, cã dënse sè binevoiesca a-i da cuartiru peste nôpte — asemenea si carulu cu negotiulu seu sè remãna în curte, pentru care elu se obligã de a plati, dupa cum va fi tocmel'a.

Femei'a se învoi, si dupa ce se finira tôte trebile, si adeca a aduce carulu în curte, si a dá cailor de mâncare — strainulu se culcase, cã mâne diminetiã sè se apuce de lucru, ce-lu aşteptã în acestu orasielu.

De abiã crepase de diua si strainulu erã gata îmbracatu. Ionitîa dormiã, dar mam'a lui, pôte de griji séu pôte din caus'a morbului — erã deştepta.

Acum erã sè se faca tocmel'a. Elu voi sè dee femeiei nişte bani, dara ea îlu rogã cã în locu de bani sè binevoiesca a da nişte obiecte de jucatu, spre a suprinde pe fiul ei la craciunu. Dupa ce strainulu din decursulu vorbirii mai departe întielese, cã femeia e veduva si saraca — si cã ar voi bucurosu sè împlinesca dorinti'a fiului ei — adeca de a-i aduce ceva ângerulu — elu donã femeiei câti-va bani si promise totu-odata a face si lui Ionitîa o bucuria la craciunu.

Timpulu naintatu cerù, cã strainulu sè se departedie.

*

Êta venise diu'a premergãtore a craciunului! Ionitîa totu cu nestimperu mai mare. Nu trecea di, ba nu trecea nici ôra, cã Ionitîa sè nu fi întrebatu pe mum'a lui — cã vine ângerul — si ce aduce ângerul?

Sosi sér'a — luminele s'aprinde.

Nu trecuse multu, dupa ce mâncasera de cina, si iéta latratulu lui Fideli se aude de odata.

Se deschise usi'a si întrã unu omu îmbracatu în haine albe cu o barba alba, avându în mân'a drépta unu pomu verde ce erã decoratu cu feliu de feliu de obiecte.

Ionitîa strigã de bucuria:

— Mamã draga, asiã-i cã acest'a e ângerulu? — si alergã la patulu ei.

Bucurfa copilului si a femeii, e împosibil de descrisu, cãci nu se afla cuvinte spre acestu scopu.

Lasu dar frumôsolor cetitóre si onorãtilor cetitori, de a-si imagina acêsta bucuria. Si e cu atãtu nai usioru, deóre-ce si noi amu fost odata nici si a venitu ângerul la noi.

Emilian.

Literatura si arti.

DI dr. Grigorie Silasî, professoru de limb'a si literatur'a romãna la universitatea din Clusiu, a întrreprinsu o lucrare fôrte laudabila, respingându cu condeiu publicitatii afirmãrile neadeverate si reutaciöse ale unor pretinsi istorici magiari. Începutul îl face prin unu respunsu bine întemeiatu la adress'a lui Paul Hunfalvy, carele în câteva siedintie si publicãtiuni literarie ale Academiei scintifice unguresci, a criticatu pe Sincai. DI Silasî probèza lamuritu, cã Hunfalvy nici n'a cetitu Cronic'a lui Sincai; dar de cumva totusi ar fi cetit'o, a fost condusu de scopuri tendentiöse la scrierea criticei sale, cari l'au orbitu cu totul, încât n'a pututu vedé adeverul. Acestu respunsu al dlui Silasî a aparutu în o brosiura, sub titlul: „Apologie“, în tipograff'a lui Ioanu Stein în Clusiu, si cõsta 30 cr. O recomandãmu atentiunii cetitorilor nostrii.

Îmbirea facia de copii. Acest'a e titlul unei brosiurele de 21 pagine, apartuta dïlele aceste în Arad din condeiu dlui Lazaru Petrovicu, dr. în filosofia si professoru la institutul teologico-pedagogicu de acolo. Lucrarea acêsta e traducerea disertatiunii compuse în limb'a magiara, pe care autorul a presintat'o în anul trecutu şcolaru facultatii filosofice a universitatii din Budapesta, pentru obtinerea diplomei de doctor în filosofia, alegându-si pedagogi'a cã studiu principalu. Pretiul 20 cr.

Biserica si scola.

Când se va denumi episcopu la Orade? Asiã se întreba publicul romãnu în genere, si fiii diecesei Oradei mari în deosebi. Asiã sântemu întrebati si noi din mai multe parti. Durere! la acêsta întrebare nu se pôte dá înca unu respunsu positivu. Totu ce aflaramu, este, cã ministeriul a voitu sè lase scaunul episcopescu trei ani de dïle în vacantia, înse capitlul a remonstratu; acuma se dïce, cã ministeriul ar avé de cugetu a denumi mai de graba pe fiitoriu episcopu.

✓ **La universitatea din Clusiu** s'a împartitu mai multe premie pentru lucrãri literarie. Unul din aceste a fost acordatu pentru unu sujetu de limb'a si literatur'a romãna. L'a câstigatu dl Absolon Toda, juristu absolutu.

✓ **DI V. A. Urechia** este însarcinatu de ministrul instructiunii publice din Romãni'a cu organisarea învetiamântului publicu în nou'a provincia romãna Dobrogea.

✓ **În scõlele din Romãni'a** ministrul de culte voiesce sè introduca si limb'a italiana cã obligãtore.

Ce e nou ?

Logodirea principelui de corõna Rudolf cu principessa Mathilda de Sacsonia se desminte. Acuma înse se scrie, cã dënsul se va logodi cu principessa Antoinette de Toscana.

✓ **Sciri personale.** Se anuncia dela Bucuresci, cã dl C. A. Rosetti va plecã la Roma, dl D. Bratianu la Viena si Paris, cu missiune extraordinaria.

✓ **Tesaurii lui Sir Aii.** Emirul din Afganistan, care a fugitu la Turkestan, de si — dõra — va fi lip-situ de tronu, totusi nu va perî de fõme. Elu este unu omu fôrte bogatu, si — înca înainte de a se începe resboiul — si-a tramisu tesaurii în locu siguru la He-

rath si la Balkh. Averele lui se urca la vr'o 30 milioane fl. Acésta consta parte din bani, parte din clenodie (juvaerele femeilor si sclavelor sale,) precum si din hârthî de statu indiene.

Principele Petru Carageorgeviciu, fiul ex-principelui Alesandru Carageorgeviciu, care traiesce la mosî'a sa Bocsig în comitatul Arad, în vér'a trecuta, dimpreuna cu mai multi complici, a voitu sè face unu atentatu în contra principelui Milan, dar fiindu descoperiti, fugira pe teritoriu ungurescu. În urmarea acesteia, tribunalul marşialu din Semendria în Serbia invita tóte autoritátile din tíera si din strainetate, sè prinda pe numitul conjuratoru si complicitii sei, si sè-i estradeie tribunalului sèrbescu.

O fundatiune magiara în Bucuresti. Diuarele unguresci scrîu, cã medicul dr. Ludovicu Antalfi, de nascere din Kézdi-Vásárhely, care înse de presinte petrece la Montreux în Elveþia, a daruitu comunei bisericesci reformate magiare din Bucuresti sum'a de 35,400 franci în aur. Sum'a acésta va fi a se plati de cãtra cas'a Stefan Dimitrescu la Bucuresti în 19 sept. 1888. Comun'a bisericésca trebuie sè adauga procentele la capitalu, pâna ce sum'a totala se va urcã la 120,000 franci. Direcþiunea fundatiunii fu concredîta lui Alessandru Vörös.

Sciri merunte din tíera. *Administratiunea Predicatorului* etc. anuncîa, cã restantî'a ce o are deja la publicul român se urca la 3795 fl. 50 cr. — *O noua deputatiune din Bosnia* a sositu în Budapesta; acésta cere scaritiarea dãrii. — *Unu betrãnu de 60 ani* din Buda s'a înamorat de o fêta de 18 ani, si fiindu cã acésta i-a refusat mîn'a, elu s'a împuşcatu. — *Delegatiunea unguresca* a þinutu la 31 dec. sîedintîa, în care s'au promulgatu decisiunile delegatiunii sancþionate de regele.

Noutãti scurte din Români'a. *Camer'a* a adresatu reginei Victoria o depesia de condolentîa pentru mórtea ficeii sale principess'a Alice de Darmstadt; regin'a a respunsu prin gen. Pousouby, multãmindu pentru bunele si compatimitórele espressiuni. — *Din Sulina* se scrîe, cã oþtirea si autoritátile române au fost bine primite si acolo; o strada s'a numitu „Carol I“, alt'a „Elisabeta Dómna“ si a trei'a „Independintî'a.“

Mosaicu din strainetate. *Unu ucasu al tíarului* a suspinsu autonomi'a universitátilor academice si a liceelor. — *Suleiman pasia* fu agrãtiatu de cãtra Sultanul, fiindu cã elu a operatu numai dupa ordinile lui Mahmud Damat. — *Americanii* voiescu sè face o noua esposiþiune universalã, de asta-data la Mexico. — *Lucratorii din Anglia* duc lipsa mare, cãci o multîme de fabrice a încetatu sè lucreze. — *Studentii din Petersburg* au tramisu la tíarul o deputatiune, spre a-i înmanuã o petiþiune pentru sistarea persecutiunilor si pentru întroducerea constituþiunii; dar studentii n'au fost primiti, din contra mai multi au fost arestati.

Flamur'a lui Hymen.

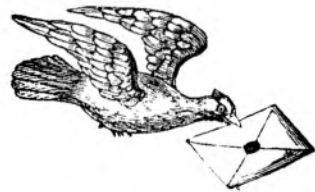
DI G. Mihalescu, professoru în Galati, si redactoru al ziarului „Vocea Covurluiului“, s'a fidantiatu cu dsîor'a Eufrosina A. Panaitescu.

Deslegarea ghiciturei triangulare din nr. 78 :

M a r i u
a r i u
r i u
i u
u

Bine au ghicit'o dómnele si domnişórele: Maria Popu, Eufrosina Ardeleanu, Zoe Dimbu, Eleonora Popescu, Amalia Crisianu si Sofia Cerniciu.

Post'a Redactiunii.

Dsiórei F. S. in Hatieg. Brosiurele s'an tramisu. Credemu, cã de atunce au si sositu.

Unei abonante. Cu durere ve însciintãm, cã de ocamdata nu se póte. Caus'a nu atérna de noi.

Unu orfanu si cealalta nu se potu publicã.

Apropiãndu-se finea anului ne rugãm de onorab. publicu sè binevoiesca a-si rennoi de timpuriu abonamentele.

Condiþiunile de prenumeraþiune remãnu cele însemnate în fruntea foii.

Favoruri pentru abonantii nostrii. Abonantii „Familiei“ isi potu procurã dela noi cu pretiuri fórte scadiute urmátórele opere de subscrisul: „Selavulu Amoruului“, romanu în 3 tomuri, cu 1 fl. 50 cr. (pentru altii 3 fl.) — „Ranele Naþiunii“, romanu, 3 tomuri, 1 fl. 50 cr., (pentru altii 3 fl.) — „Novele“, 3 tomuri, 1 fl. 50 cr., (pentru altii 3 fl.) — „Poesii“, 50 cr., (pentru altii 1 fl.) — „Mirésa pentru mirésa“, comedîa în 3 acte, 40 cr. — „De unde nu este rentórcere“, romanu tradusu de T. Budu, 50 cr., (pentru altii.)

Observãm totu odata, cã alte scrieri, afara de aceste, nu avemu de vëndiare.

Colectantii vor primí de la 4 esemplare, unul gratis.

„Siedetórea“ dela anul nou va esi de doue ori în luna; pretiul pe anul întregu va fi numai 1 fl. 70 cr., dar abonamintele se vor primí numai pe anul întregu, cã pân'acuma.

Carturarii poporului sînt rugati a respândi fói'a acésta în poporul nostru, pentru care se scrîe.

În pãrtile Oravitiei prenumeraþiunile se potu face si la dl I. E. Tieranu, libraru în Oravitia.

Din caus'a serbatorilor, numerul urmatóru al „Familiei“ va aparé în duminec'a viitóre.